

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 2/2 2000. Første behandling 24/2 2000. Betænkning 16/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love. (Etablering af sektor for Centre for Videregående Uddannelser (CVU'er)).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 2/2 2000. Første behandling 24/2 2000. Betænkning 16/5 2000. 6 ændringsforslag af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) 18/5 2000).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 6 ændringsforslag af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om Danmarks Pædagogiske Universitet.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 2/2 2000. Første behandling 24/2 2000. Betænkning 16/5 2000. 2 ændringsforslag af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) 18/5 2000).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

Lovforslagene og ændringsforslagene sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Disse tre lovforslag har givet anledning til et utal af spørgsmål, deputationer og forhandlinger. Selv om ministeren plejer at sige, at disse forslag har været diskuteret i mange år, så må man undres over, hvor mange uklarheder og misforståelser disse meget indviklet skrevne lovforslag har rejst; det indviklet skrevne er måske også det indviklet tænkte.

I sidste ende har det også ført til, at en stor reform må gennemføres med det spinklest mulige flertal, hvorved ministeren bryder en årelang tradition på uddannelsesområdet.

Men vi skal begynde med det positive:

Lovforslaget om MVU er blevet rensset for misforståelser. Det er slået fast, at nye uddannelser skal udvikles med praktik. De eksisterende merkantile bacheloruddannelser ændres ikke, selv om de nu indgår i et CVU. Det er udmærket.

Loven indfører den nye titel som professionsbachelor, og under udvalgsbehandlingen har vi efterhånden fået lidt kød og blod på, hvad det er, vi taler om. Der er dog stadig mange bemyndigelser til ministeren, og malurt i bægeret er ministerens intentioner om at ville ændre på civilingeniør og diplomingeniør. Her synes jeg, at ministerens systemtænkning er noget, vi må følge nøje.

Men det er imidlertid fastslået, at der ikke sker ændringer som følge af denne lov, og derfor har vi ingen betænkeligheder ved at stemme for MVU-loven. Det er den, der er den vigtige lov, den, der giver et signal om kvalitetsudvikling. Vi håber, at ideerne om forskningstilknævning fører til et godt og kvalificeret samarbejde mellem de bedste forskningsmiljøer og uddannelsernes nære praksisvirkelighed og netop ikke til teori for teoriens egen skyld.

Når vi så vender os mod CVU-loven, er hovedindvendingen, at ministeriet tænker alt for meget i systemer og kasser og ikke på, om uddannelserne fungerer eller ej. Regeringens vision synes at være, at vi skal have færre institutioner, vi skal have orden, og vi skal have symmetri.

Venstres vision er, at uddannelsessteder, som vi gerne vil bevare og udbygge, skal tilskyndes til et samarbejde for at skabe faglige og tværfaglige netværker. Venstre har fra starten sagt, at vi mente det alvorligt, når vi opfordrede uddannelsesstederne til at finde sammen, hvad

enten det var i fusioner eller ved forpligtende netværk. Men det afgørende for os har hele tiden været indholdet. Uddannelser skal finde sammen om et formål, nemlig at forbedre kvaliteten både fagfagligt og tværfagligt.

En måde at opkvalificere lærerkræfterne er at inddrage dem i efter- og videreuddannelserne. Målet er, at de uddannelsessteder, vi har i dag, bliver endnu bedre, kunsten er at sikre både kvalitet og den geografiske spredning.

Netop de professionsrettede videregående uddannelser har arvtagere overalt i landet, herunder også arvtagere af efteruddannelsen. Det har været uforståeligt for Venstre, at regeringen lægger så meget vægt på, at samarbejdet om den nødvendige kvalitet på institutionerne skulle ende med en fusion.

Hvorfor kan man ikke nøjes med at diskutere, hvad det er for mål, uddannelsesstederne kan nå? Svaret er, at regeringen har lagt sig fast på, at der skal være færre institutioner i dette land. Alle andre samarbejds måder giver ikke færre institutioner, og det er det, der er regeringens mål, hvis man skræller alle skåltaler ved højtidelige lejligheder væk.

I Venstre troede vi, at et flertal af Folketingets partier var tilhængere af, at det var op til institutionerne selv, hvornår de ønskede at fusionere, også deres grunduddannelser. Men denne enighed sprang Enhedslisten fra, til trods for at vi var enige om, at dette var det helt fundamentale, så fundamentalt, at vi lavede et betænkningssudkast sammen, der bebudede, at vi ville ændre loven efter et valg.

Enhedslisten løb hurtigt fra dette og fik en lille, undselig kattelem, måske skal man kalde det en killingelem, der måske giver ret til at fortryde en fusion i ganske særlige tilfælde. Og her står vi så. Man kan fusionere, og man kan fortryde.

Jeg forstår slet ikke, at regeringen lægger så meget vægt på det at springe ind og ud af et samarbejde. For os er et samarbejde forpligtende, fordi man selv bestemmer, hvor omfattende det skal være, om man vil gå så langt som til at nedlægge sig selv som institution.

Det, der afgørende skilte regeringen og oppositionen, var, om forpligtende netværk kan godkendes som CVU. Vi er overbeviste om, at denne ret vil give mulighed for langt smidigere form og langt flere udviklingsmuligheder. Nu risikerer vi at stå i den situation, at de enkelte institutioner tøver med at gå ind i et CVU, medmindre de ser fordelene i at få tilknyttet en

lærerhøjskoleafdeling. Landets seminarier vil derefter blive opdelt i kerne-CVU'er og enkeltstående seminarier.

I vores model vil alle være travlt optaget af at opbygge netværk, samtidig med at hver uddannelse udvikler netop deres styrkeområder for at levere kvalitetsundervisning og tiltrække studerende. Med vores model vil alle kunne komme i gang med et samarbejde uden at skulle frygte, at det hele om 5 år falder til jorden, fordi nogle af deltagerne ikke ønsker at fusionere.

Den del af regeringens lovforslag vil vi ændre efter valget, sådan at de, der ønsker en netværkskonstruktion ala den midlertidige model, vil kunne regne med at få dispensation til at fortsætte denne konstruktion efter 5 år, hvis de foretrækker dette frem for fusion. Der kommer ikke noget godt ud af at tvinge en struktur igennem fra oven. Alle er jo interesseret i at samarbejde, giv dem så også muligheden.

Den sidste lov, loven om Danmarks Pædagogiske Universitet, har Venstre altid været skeptisk over for. Vi har fra starten sagt, at hvis man vil skabe noget nyt og internationalt enestående på området, så skal man ikke bare lægge tre institutioner sammen og kalde det for et universitet.

Hvis Venstre skulle have bestemt, skulle man være startet med en analyse af målsætningen og behovet, og hvis man ikke havde de nødvendige ressourcer til at skabe et helt nyt universitet med internationalt førende forskere, så ville det være at foretrække at udbyde opgaverne til de universiteter, der allerede er gået i gang med opgaverne.

Et glimrende eksempel stiftede udvalget bekendtskab med under Folketingets høring, hvor vi blev præsenteret for ideerne bag naturvidenskabeligt fagdidaktik på Aarhus Universitet. Lad os først og fremmest få udviklet denne form for pædagogisk didaktisk forskning, for det har været et meget forsømt område i alt for mange år.

I Venstre har vi været meget optaget af at forhindre, at der sker forskelsbehandling til fordel for DPU. Øremærkningen af CVU-udviklingsmidlerne er nu blevet opgivet, og det er vi tilfredse med, men vi vil være meget på vagt, hvis CVU'erne og de enkelte institutioner ikke selv kan vælge partnere i universitetsverdenen.

Der ligger i dag en lang række uddannelser på universiteterne og venter på godkendelse, f.eks. IT, sprog og læring på IT-Vest, så vi vil

stemme imod den lov. Og vi vil til sidst udtrykke stor skuffelse over, at regeringen ikke kunne give sig på et enkelt, men meget principielt punkt, for hvis man havde gjort det, så havde vi fået et godt forlig og en virkelig arbejdsglæde blandt institutionerne.

Jeg er overbevist om, at den forsikring, vi nu har givet institutionerne om, at de vil kunne få dispensation om 5 år – at det hele ikke falder til jorden, hvis man ikke ønsker en egentlig fusion – vil så gøre, at vi måske alligevel får på lang sigt en god reform ud af det. Men det er så ikke regeringens skyld.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg forstår godt, at Venstre skal bruge mange ord for at forklare, hvorfor man ikke kan stemme for de lovforslag, der ligger her, i hvert fald de to, som man tager afstand fra.

Men med Venstres melding kan vi så forstå, at man ikke ville være med til at give disse samfundsnyttige uddannelser et kvalitetsløft, som der er tale om. Man ville ikke være med til at styrke den pædagogiske forskning, som det ville ske, når vi oprettede Danmarks Pædagogiske Universitet.

Jeg har ellers forstået Venstre sådan, at man er tilhænger af, at institutionerne går sammen i disse CVU'er, disse enheder. Der står f.eks. i Venstres betænkning bidrag, at man gerne vil fremme mulighederne for, at den enkelte institution kan indgå i både fag- og tværfagligt samarbejde, således at der hurtigt kan ske en dynamisk udvikling.

Jeg vil gerne spørge Venstre, hvad Venstre forstår ved en dynamisk udvikling. Er det ikke en udvikling, der hurtigst muligt fører til, at man går ind i et juridisk forpligtende samarbejde, sådan som Venstre også et andet sted siger, at man anser det for afgørende, at institutionerne kan indgå i et juridisk forpligtende samarbejde?

Jeg har indtryk af, at Venstre har koblet sig op på nogle få institutioners egen interesse i denne sag og helt har glemt at se på helheden, men jeg er meget optaget af, om ikke der netop lægges op til, at der kan laves fag- og tværfagligt samarbejde, om ikke der lægges op til, at der kan komme en dynamisk udvikling, og om ikke der også lægges op til, at der kan skabes juridisk forpligtende samarbejde. Og det er det, Venstre siger, at de savner i det her, eller hvordan jeg nu skal forstå det.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er helt rigtigt, at vi vurderer, at der kommer langt mindre dynamik ud af, at man tvinger en bestemt model ind. Det er rigtigt, at man kan gøre andre ting, men det, det handler om, er jo, at man i seminarieverdenen er nødt til at lave et CVU, som fører mod en fusion, hvis man skal have en lærerhøjskoleafdeling.

Det, som vi ønsker, er netop det faglige og det tværfaglige. For os er det vigtigt, at vi stiller nogle krav til institutionerne, og at de går i gang med at løse dem. Men vi er ikke særlig optaget af at lave bestemte modeller, som skal presses ned over hovedet på institutionerne. Vi ønsker, at de selv kan vurdere, hvilken slags samarbejde der er bedst.

Jeg er også meget optaget af, hvad regeringen egentlig vil gøre, hvis den stadig væk er regering, når institutionerne kommer om 5 år og siger: Nu er vi indgået i et godt samarbejde, men det falder desværre til jorden, fordi vi nu bliver nødt til at fusionere, og det har vi faktisk ikke lyst til, og vi har kun det valg så at afbryde samarbejdet. Det ville da være fuldkommen fjollet.

Så selv en socialdemokratisk regering, hvis vi har en sådan, hvad jeg i hvert fald håber, vi ikke har, ville da også være nødt til at give dispensation. Men vi lover altså, at vi vil gøre det. Vi vil give institutioner den mulighed, at de ikke behøver at fusionere.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg må forstå det sådan, at Venstre er tilhænger af, at der bliver dannet CVU'er.

Venstre erkender, at ved dannelse af CVU'er vil de institutioner, vi har i dag, lettere kunne løfte den opgave, det er at højne kvaliteten i de pågældende uddannelser. Men Venstre er bange for, at der ikke er dynamik nok i regeringens lovforslag. Så må jeg spørge: Hvordan bliver der mere dynamik i, at parterne får lov til uendeligt at forholde sig afventende? En tilstand, der vil medføre, at man ikke vil indgå i forpligtende samarbejde. Hver gang man skal træffe en sådan beslutning, så vil man spørge sig selv og hinanden: Hvordan vil det gå om 2 eller 3 eller 4 år? Vi må hellere tøve lidt.

Det er vores opfattelse, at Venstres forslag vil skabe en uendelighed af usikkerhed for de pågældende uddannelsesinstitutioner, men jeg er da glad for at konstatere, at Venstre synes, at

CVU-uddannelse er en god ting, og at der med CVU-uddannelse skabes mulighed for bedre kvalitet. Det er da en indrømmelse over for det lovforslag, som et flertal forhåbentlig bærer igennem senere på ugen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, jeg skal præcisere, at når Enhedslisten kan tilslutte sig det her forslag, så er det, fordi vi har fået forenet mangfoldighed, forpligtelse og en styrkelse af demokratiet.

Vi kan konstatere, at det er muligt at have aftalebaseret. . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Var det en kort bemærkning? Det er fru Hanne Severinsen i øjeblikket. Jeg spurgte, om det var en kort bemærkning til fru Hanne Severinsen. Godt, fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Søren Kolstrup ikke har nogen bemærkninger til Venstre.

Men til hr. Baadsgaard vil jeg sige, at vi nemlig er tilhængere af, at der dannes CVU'er, men vi kan ikke forstå, hvorfor et netværk ikke kan være et CVU. Det er det, som i virkeligheden er den allermost gribende forskel, og derfor synes jeg også, at det er utroligt, at hr. Baadsgaard bliver ved med at snakke om, at man skal være afventende, og man ved ikke, om der skal tages beslutning. Der er ingen, der siger, der skal tages nogen beslutning. Det, der er det afgørende, er, hvad man samarbejder om, og hvad kvaliteten er i det samarbejde.

Hr. Baadsgaard tænker kun i det, at det skal ende med en fusion. Han kan slet ikke forestille sig, at CVU udmærket kan være det, det er: et netværk, som opkvalificerer alle. Det er præcis her, at den store forskel er, og det er også derfor, jeg synes, det er så uinteressant at tale om, at man ikke får taget beslutning, og man skal træde ud, og man skal have kattede lemme.

Man skal simpelt hen samarbejde lige præcis om det, som man gerne vil samarbejde om, for at opkvalificere sin uddannelse.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det var fru Hanne Severinsens bemærkning om, at man ikke kan tilslutte sig dele af forsla-

get, og hvor der så blev sagt fra ordførerens side: Den del vil vi ændre efter valget.

Nu skal man jo ikke tage glæderne – eller sorgerne – på forskud, fordi jeg synes så i hvert fald, at jeg ville opfordre Venstre til, at hvis det måtte ske, at man fik et flertal efter et eller andet valg ude i fremtiden, så at tage en grundig diskussion med de implicerede parter, for lige præcis de meldinger, vi får fra seminarieverdenen om det her lovforslag, som det ligger nu, er meget, meget positive. Og det bliver jo spændende at se Venstre tage det opgør med den største del af den danske seminarieverden, som lovpriser dette forslag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Hans Peter Baadsgaard for en kort bemærkning. Og det er tredje gang.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Ja, og tredje gang er lykkens gang, for det, der er mit ærinde, er at prøve at forstå, hvad det er, fru Hanne Severinsen siger.

Hun og Venstre mener, at det er godt, hvis man får dannet disse CVU'er, men samtidig er Venstre bekymret for, om nogen skulle føle sig presset til det efter 5 år. Det er så indviklet, at det er helt kaskask.

Hvorfor kan det være en ulempe, at man i løbet af mindst 5 år får lov til at forbeholde sig sin endelige stilling, når det ellers er en fordel i Venstres øjne at få dannet CVU'erne? Hvori består det forbryderiske så ved, at de bliver tvunget til at tage endelig stilling?

Jeg skal lige gøre opmærksom på – det håber jeg også Venstre er enige i – at de uddannelsesinstitutioner, der ønsker at være selvstændige, kan forblive selvstændige, lige så længe denne her lov består.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jamen, så tager vi det én gang til for hr. Baadsgaard. Hr. Baadsgaard forestiller sig, at CVU er en fusion. Vi forestiller os, at CVU også kan være et netværkssamarbejde. Målsætningen for os er, at man leverer kvalitet sammen. Hr. Baadsgaard taler om, at man står dér og ved ikke, om man skal tage beslutning eller ej. Men det er, fordi han forudsætter, at der absolut skal tages sådan en beslutning. Hvorfor skal der dog det?

Det er der kun én årsag til, og det er, at ministeriet og ministeren og hele embedsapparatet synes, at det er for mange institutioner i dette land, og det er så en måde at få færre institutioner på. Vi er ikke optaget af antallet, vi er optaget af kvalitet.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Når Enhedslisten kan tilslutte sig de her forslag, der er til behandling i dag, så skyldes det jo, at de har undergået en lang række ændringer.

Vi kan med fornøjelse konstatere, at det nu er blevet muligt at forene mangfoldighed, frivillighed og et element af forpligtelse med et styrket demokrati. Vi kan konstatere, at det er muligt at gå ind i forskellige former for CVU'er. Man kan vælge at være udenfor, man kan lave det aftalebaseret, man kan lave betinget CVU, og man kan lave kerne-CVU – altså min sjæl, hvad vil du mer?

Vi kan også konstatere, at hvad angår det betingede CVU, har man op til hele 10 års fortrydelsesret, om end de sidste 5 år er med en skærpet fortrydelsesret, fordi det netop også handler om, at der er et element af forpligtelse. Og endelig kan vi konstatere, at selv når det drejer sig om kerne-CVU'erne, er der indføjet 5 års fortrydelsesret om end af skærpet karakter.

Når det så er sagt, må vi samlet konstatere, at hele øvelsen på alle niveauer er blevet styrket demokratisk, både hvad angår bestyrelserne, hvor medarbejdere og ansatte har fået en stærkere position, og hvad angår den enkelte institution, hvor der er blevet oprettet råd, som sikrer, at medarbejdere og studerende kan få en afgørende indflydelse og på nogle punkter en suveræn kompetence.

Hvis vi vender os mod Danmarks Pædagogiske Universitet, må vi også sige dér, at demokratiet er blevet styrket. Selvfølgelig kunne man ønske, at det var blevet styrket endnu mere set fra Enhedslistens synspunkt, men der må ikke herske tvivl om, at vi synes, der er sket et radikalt løft på det her område, og derfor har vi det godt med den her reform.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jamen, det er jo da rart, at hr. Kolstrup har det godt. Han er med til at lave en forkert lov, og så laver han en masse modifikationer, så man kan

hoppe ud af det, inden der går 5 år, og man kan da også have lov til at gøre noget andet. Så kan man ganske vist ikke blive CVU'er, så kan man ikke få del i at være en CVU'er.

Alle disse ting kunne vi godt have gået ind i også. Men hvorfor gøre det, når der i virkeligheden var flertal for at gøre det rigtige? Hvorfor skal man gøre det forkerte og så bagefter lave en hel masse modifikationer?

Det synes vi ikke var nogen god idé. Og det er derfor, vi vil lave den del om, sådan at man har mulighed for at være CVU'er, selv om man ikke er en fusion og heller ikke stiler imod det, men vil være et netværk.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg bliver nødt til at gøre én ting helt klart, og det er det, som er udgangspunktet for de tre lovforslag, vi behandler her: at sikre den sektor, som består af mellemlange videregående uddannelser.

Der er faktisk en trussel mod dem. Der er den trussel, som ligger i de små årgange. Der er den trussel, som ligger i, at hvis de studerende skal stemme, så stemmer de på store institutioner i de store byer. Det vil sige, at hele pointen er at skabe en institutionsform, som kan være med til at give en faglig og en økonomisk robusthed, som sikrer, at vores institutionelle netværk bevares. For jeg tror, Venstre har fuldstændig ret, når man betoner, hvor væsentligt det er at have institutioner så vidt forgrenet, som vi har det i dag. Jeg siger dermed også, at man måske ikke greb helt rigtigt i posen, dengang man lavede en ny seminariestruktur.

Men det er meget vigtigt, synes jeg, for Folketinget at give tilsagn om, at der er en institutionel struktur, som man kan gå ind i, hvis man vil. For hele grundlaget er, som det har været diskuteret her i salen et antal gange, frivillighed. Hver enkelt institution må gøre op med sig selv, om man vil det fællesskab, som et center for videregående uddannelse er, eller om man ikke vil det. Og den frivillighed er reel. Det ved Venstre. Det ved de Konservative. Det ved CD. Det ved alle de partier, som har været med i forhandlingerne, for vi har gjort vores yderste for at sikre den frivillighed i forhold til udbud og økonomi.

Det er også det, som er baggrunden for de mange muligheder fra det at være enkeltstående til det at være en del af et ægte CVU, hvor man lægger sig sammen for at samarbejde på

krjds og tværs i forskellige typer af netværk; men vi bliver nødt til at forankre fagligheden, vi bliver nødt til at forankre udbudsretten af hensyn til de studerende og af hensyn til det faglige.

At Venstre så igen vil det på de stærkes præmisser, er så noget andet. Det, som er pointen i et CVU, er, at man beslutter sig for, at man vil ting sammen, herunder også forpligte sig til at opretholde de uddannelsessteder, som bliver delt af Centre for Videregående Uddannelser, at man vil støtte det uddannelsessted fagligt, og at man vil støtte det uddannelsessted økonomisk, hvis det uheldige skulle ske, at de studerende svigter. Og det er faktisk meget afgørende, for det er meget afgørende at have institutioner over hele landet.

Det andet er at give vores institutioner mulighed for at lave en struktur, som gør, at man kan løfte de store og stadig stigende krav til indholdet i vores mellemlange videregående uddannelser. Og jeg kan forstå, at Venstre er enig i at stille de øgede krav til praktik, til sammenhæng mellem praktik og teori og så fremdeles, herunder jo også at skabe en egentlig sammenhæng mellem grund-, efter- og videreuddannelse, sådan at vi for alvor giver noget indhold til det, som vel er nævnt i festtalerne de sidste 10 år om livslang læring. For her giver vi faktisk vore mellemlangt uddannede en mulighed for at komme tilbage.

At vi så også giver en forskningsmæssig mulighed for at komme tættere på, hvad der egentlig sker, når mennesker lærer ved Danmarks Pædagogiske Universitet, synes jeg er meget væsentligt, for med de store ressourcer, vi investerer menneskeligt og økonomisk, er vi forpligtet til at gøre det bedre. Det synes også sædvanligvis at være Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Man kan jo spørge sig selv: Hvem sikrer bedst, at en institution overlever? Er det institutionen selv, der i samarbejde med andre sørger for at udvikle netop dens særlige kvaliteter, eller er det en overordnet bestyrelse nu med udviklingsråd og det hele, som skal sidde og se overordnet på det, for vi snakker jo om fremtiden?

Det er jo rigtigt, at der er masser af muligheder i starten, og der er også mulighed for at stå udenfor, men det tror jeg ikke er nogen god idé. Det, der er godt, er, hvis alle kan gå i gang med et samarbejde.

Jeg synes også, det er kedeligt, at – og det vil jeg da godt lige spørge ministeren om – hvis nu der også kommer idéer om fusioner, f.eks. mellem universitet og mellemlange videregående uddannelser, som der har været tale om på Syddansk Universitet. Er det så noget, som ikke må kunne lade sig gøre, fordi det ikke passer i symmetrien?

Jeg synes, vi skal give muligheder for, at man kan lave fusioner, men man skal også give muligheder for, at man kan lave CVU'er uden fusioner. Det er i al sin gribende enkelthed det vigtigste for os, for vi tror på, at det engagement, der skal være ude på de enkelte institutioner, skal være et reelt engagement. Og det skal så også virkelig være et, hvor man faktisk har noget bestemmelse over den uddannelse, man udbyder.

Men samtidig ved jo alle, at de kan kun lave det godt, hvis de samarbejder med andre. Så den nødvendighed er sandelig gået op for de fleste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslag nr. L 186 går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love.

Ændringsforslag nr. 20 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21 og 22 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5-9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 24 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 og 11 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 25 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12-19 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges til sidst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 188:
Forslag til lov om Danmarks Pædagogiske Universitet.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3-9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
28) Anden behandling af lovforslag nr. L 249: Forslag til lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser.
Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 30/3 2000. Første behandling 14/4 2000. Betænkning 12/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.
